

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.444 van 15 mei 2003
in de zaak A. 129.967/VII-28.485.**

In zake : Luc VAN DEN BOSSCHE,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS ,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12/13

tegen :

het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc VAN DEN BOSSCHE op 29 november 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van, enerzijds, het besluit van 19 september 2002 van de commissie van beroep opgericht bij de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen van de nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen van het RIZIV, waarbij het beroep tegen de beslissing van 6 juni 2002 van de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen waarbij aan de verzoeker wordt medegedeeld dat hij voor het jaar 2001 niet kan genieten van de accrediteringsvoorwaarden, ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard, en, anderzijds, het voornoemde besluit van 6 juni 2002 van de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde besluiten te vragen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT, op grond van artikel 93 en artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 april 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. KAMERS die, loco advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS verschijnt voor de verzoeker en van Adjunct-adviseur G. VAN HAUWE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Wettelijk en reglementair kader

Overwegende dat het wettelijk en reglementair kader van de zaak zich als volgt aandient :

1.1. Het voorliggend geschil heeft betrekking op de accreditering van de verzoeker, een tandarts, voor het jaar 2001.

1.2. De artikelen 36bis en 36ter van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (Z.I.V.-wet), zoals ze van toepassing waren ten tijde van de eerste bestreden beslissing, bepalen respectievelijk :

"Art. 36bis.

§ 1. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, de voorwaarden en de procedure overeenkomstig dewelke een regeling inzake accreditering van sommige geneesheren wordt ingesteld.

Het bedoelde besluit wordt genomen op voorstel van de nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen. De Ministers kunnen de termijn bepalen waarbinnen de Commissie een voorstel kan doen. Indien dat voorstel niet binnen de termijn wordt gedaan of indien de Ministers zich er niet bij kunnen aansluiten, kunnen zij een eigen voorstel aan de Commissie voorleggen.

De Commissie geeft dan advies over dat voorstel binnen de door de Ministers bepaalde termijn. Na het verstrijken van die termijn kan dan over het besluit, in voorkomend geval aangepast aan het advies van de Commissie, beraadslaagd worden in de Ministerraad.

De accreditering impliceert het voldoen aan bepaalde kwaliteitsvereisten, waaronder:

- een systeem van continue opleiding;
- de kwaliteitscontrole door ambtsgenoten ('peerreview') georganiseerd in het kader van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies;
- de optimale organisatie van de medische praktijk georganiseerd in hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967.

De Koning stelt, volgens de hiervoren bedoelde procedure, tevens de organen vast die instaan voor de organisatie van de accreditering, alsmede hun samenstelling en werkingsregels.

De Koning kan volgens de hiervoren bedoelde procedure, de regels vaststellen voor de financiering van de werking van de organen die instaan voor de organisatie van de accreditering enerzijds, en van de lokale kwaliteitsgroepen anderzijds. Hij kan de voorwaarden bepalen waaronder het door Hem te bepalen deel van de forfaitaire tegemoetkoming bedoeld in artikel 50, § 6, laatste lid, wordt aangewend voor de financiering.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, en op voorstel van de betrokken akkoorden- of overeenkomstencommissie bedoeld in artikel 26, een regeling inzake accreditering uitwerken voor de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 van hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 bedoelde beroepsbeoefenaars".

"Art. 36ter.

§ 1. In afwachting dat de Koning, overeenkomstig de bepalingen van artikel 36bis, een reglementering betreffende de accreditering voor de geneesheren, de tandheelkundigen en de apothekers gespecialiseerd in klinische biologie, heeft ingevoerd, wordt die materie verder geregeld door de in artikel 50, § 1, bedoelde nationale akkoorden geneesheren-ziekenfondsen en tandheelkundigen-ziekenfondsen en door de in artikel 48 bedoelde overeenkomst met de apothekers.

§ 2. (...)”

Vermits een dergelijke reglementering nog niet werd ingevoerd door de Koning wordt de materie van de accreditering in casu geregeld door een dergelijk akkoord, met name het akkoord van 11 december 2000 dat betrekking heeft op de jaren 2001 en 2002. Dat akkoord houdt in dat om een accreditering te bekomen, de tandarts onder meer voldoende bijscholing moet hebben gevolgd en moet hebben deelgenomen aan zogenaamde “peerreviews”, d.w.z. intercollegiale evaluatie. In het document “de accreditering van tandheekkundigen in 2001” leest men onder meer :

“Om in 2001 in aanmerking te komen voor de Accreditering voorzien in het Nationaal akkoord tandheekkundigen-ziekenfondsen van (...) moet de tandheekkundige aan volgende vereisten voldoen:

1. De aanvraag indienen vóór 31 maart 2001, door middel van het formulier in bijlage 1.

(...)

3. Tussen 1 januari 2001 en 31 december 2001 accrediteringseenheden in het kader van de bijscholing verwerven, zoals vastgelegd in punt 3.

4. Tussen 1 januari 2001 en 31 december 2001 aan activiteiten in het kader van de intercollegiale toetsing deelnemen, zoals vastgelegd in punt 3.

4. Tussen 1 januari 2001 en 31 december 2001 aan activiteiten in het kader van de intercollegiale toetsing deelnemen, zoals vastgelegd in punt 4.

5. Het Individueel Aanwezigheidsblad vóór 31 maart 2002 indienen.

(...)”;

2. Feitelijk kader

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak zich als volgt aandienen :

2.1. De verzoeker stelt dat zijn accrediteringsaanvraag die betrekking heeft op het jaar 2001 werd ingediend vóór 31 maart 2001. Meer bepaald zou de aanvraag samen met die van zijn echtgenote, eveneens tandarts, in één enkele omslag zijn opgestuurd naar het RIZIV.

2.2. Met een brief van 29 januari 2002 gericht aan “Mevr., De h. VAN DEN BOSSCHE Luc” bevestigt het RIZIV de ontvangst van het individueel aanwezigheidsblad voor het jaar 2001.

2.3. Op 7 juni 2002 schrijft de verzoeker een brief naar het RIZIV waarin hij er op wijst dat hij tot op dat ogenblik geen brief noch een betaling voor de accreditering tandheelkunde 2001 heeft mogen ontvangen. Hij meent dat hij nochtans aan alle voorwaarden voldoet. Hij wijst er op dat zijn echtgenote haar papieren samen met de zijne opstuurde en alles reeds heeft mogen ontvangen: zowel een bevestiging dat alles in orde is, als de storting van het forfait. Als bijlage bij de brief voegt de verzoeker een aanwezigheidsblad dat voor het jaar 2001 de deelname aan de peerreviews en de bijscholingsactiviteiten staat, alsook strookjes die eveneens de deelname aan de bijscholingsactiviteiten staven. Hij voegt er eveneens een kopie van de voormelde brief van het RIZIV van 29 januari 2002 bij, waarin wordt bevestigd dat deze instelling het individueel aanwezigheidsblad voor het jaar 2001 heeft ontvangen.

2.4. Met een schrijven van 24 juni 2002 deelt het RIZIV mee dat de stuurgroep kwaliteitspromotie tijdens zijn zitting van 6 juni 2002 zijn beslissing heeft bevestigd dat de accrediteringsaanvragen voor het jaar 2001 ingediend moesten worden vóór 31 maart 2001 door middel van een adequaat formulier. Vermits op de dienst geen aanvraag werd geregistreerd vóór 31 maart 2001, kan de verzoeker niet genieten van de accrediteringsvoordelen. De aandacht van de verzoeker wordt er op gevestigd dat hij tegen die beslissing beroep kan aantekenen bij de commissie van beroep, opgericht bij de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen.

2.5. Met een aangetekende brief van 5 juli 2002 stelt de verzoeker beroep in bij deze commissie. Hij doet gelden wat volgt :

“Gezien mijn echtgenote en ikzelf allebei tandheelkundigen zijn, en sinds het begin van de accreditering deze ook telkens gevraagd hebben, worden sinds 4 jaar beide aanvragen, verslagen ... samen opgestuurd in dezelfde omslag. U kan nagaan dat ons dossier telkens op dezelfde dag is ingediend. Mijn verwondering is dan ook zeer groot dat u beweert dat er geen aanvraag voor 2001 (tijdig) is ingediend, vermits mijn aanvraag samen met die van mijn echtgenote is opgestuurd (en haar dossier is wel in orde).

Blijkbaar werken de diensten van de administratie niet foutloos. Sterker nog, in het verleden is er een gelijkaardig voorval met de heer HERMAN ROEY-KENS geweest. Als u mijn dossier nakijkt, zal u merken dat er met een enorme

correctheid steeds tijdig gereageerd is, en dat het aantal cursussen en peer-reviews telkens hoger lag dan het vereiste minimum.”

In bijlage bij het beroepschrift zitten kopies van twee brieven van 29 januari 2002, respectievelijk gericht aan “Mevr., De h. CLAUWAERT Anne” en aan “Mevr., De h. VAN DEN BOSSCHE Luc”, waarin bevestigd wordt dat het individueel aanwezigheidsblad voor het jaar 2001 werd ontvangen, en tevens documenten waarin een opgave staat vermeld van de geregistreerde deelnames aan bijscholing in het jaar 1998, 1999, en 2000.

2.6. Tijdens haar zitting van 19 september 2002 beslist de commissie van beroep bij de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen inzake verzoekers beroep wat volgt :

“Na beraadslaging beslist de Commissie van Beroep met unanimité van stemmen het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren. De reden hiervoor is dat de accrediteringsaanvraag 2001 ingediend moest worden voor 31 maart 2001 en de Commissie vaststelt dat er in het verzoekschrift onvoldoende elementen aanwezig zijn die aantonen dat dit gebeurd is.”

2.7. De bestreden beslissing wordt aan de verzoeker betekend met een aangetekend schrijven van 3 oktober 2002;

3. Ontvankelijkheid van de vorderingen in zoverre gericht tegen het tweede bestreden besluit

Overwegende dat ambtshalve vastgesteld moet worden dat de vorderingen kennelijk onontvankelijk zijn in zoverre ze zijn gericht tegen het tweede bestreden besluit, daar tegen dit besluit een georganiseerd administratief beroep open stond, welk beroep overigens werd uitgeput en heeft geleid tot het eerste bestreden besluit;

4. Gegrondheid van het annulatieberoep in zoverre gericht tegen het eerste bestreden besluit

4.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de verzoeker zijn eerste middel tegen het eerste bestreden besluit als volgt ontwikkelt:

"Eerste middel: Schending van de wet : Miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de COMMISSIE VAN BEROEP zich heeft gebaseerd op een onvolledig dossier, waarbij door foutieve verwerking, registratie of het verloren gaan van alle of sommige gegevens van de aanvraag of het dossier van verzoeker de Stuurgroep en later de COMMISSIE VAN BEROEP tot het besluit kwam dat de aanvraag niet voldeed aan de gestelde voorwaarden, want niet tijdig zou zijn ingediend.

En dit terwijl de stuurgroep en de COMMISSIE VAN BEROEP zich dienden te baseren op de door verzoeker ingediende aanvraag en de daarbij gevoegde stukken, en niet op het onvolledig of foutief verwerkt of geregistreerd aanvraagdossier van verzoeker.

Dat de Stuurgroep en de COMMISSIE VAN BEROEP bij de feitenvinding geen feiten als bewezen of niet bewezen mocht beschouwen zonder bij de administratie of bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel of naar het oordeel van de Stuurgroep of de COMMISSIE VAN BEROEP van aard waren de voorstelling der feiten van zijn toestand geloofwaardig te maken (LAMBRECHTS, W., geschillen van bestuur, reeks 'Recht en Praktijk' nr. 13 pagina 78, Kluwer Rechtswetenschappen, Antwerpen, 1994).

Dit alles destemeer waar in zijn beroepsschrift dd. 05-07-2002 de verzoeker duidelijk had gesteld dat zijn accrediteringsaanvraag samen werd opgestuurd met deze van zijn echtgenote, waaromtrent de Stuurgroep duidelijk erkende dat deze tijdig was ingediend zoals blijkt uit de aan de echtgenote van verzoeker toegekende accreditering.

Het is dan ook duidelijk -en het tegendeel zou tegen elk redelijkheidsbeginsel indruisen- dat verzoeker wel degelijk te zijner tijd, en samen met zijn echtgenote, een accrediteringsaanvraag heeft ingediend, en dit binnen de geldende termijnen.

Het is al even duidelijk dat deze accrediteringsaanvraag door het RIZIV foutievelijk verwerkt werd, want niet in het dossier van verzoeker opgenomen.”;

Overwegende dat de verwerende partij, hoewel het auditoraatsverslag tot de kennelijke gegrondheid van het middel besloot, ter terechtzitting geen opmerkingen heeft geformuleerd;

4.2. Bespreking

Overwegende dat het bestreden besluit niet ingaat op de elementen die de verzoeker heeft aangevoerd in zijn beroepsschrift tegen het tweede bestreden besluit; dat niet blijkt dat enig onderzoek werd gevoerd over verzoekers concrete argumenten; dat niet blijkt dat de aanvraagformulieren om de accreditering te bekomen ter post moeten worden aangetekend; dat de argumenten van de verzoeker en de gegevens van het dossier -o.m. de bevestiging door de verwerende partij van de ontvangst van het individueel aanwezigheidsblad voor het jaar 2001, bevestiging die men in principe pas krijgt na het indienen van een aanvraagformulier- er wel op wijzen dat de verzoeker een aanvraag heeft ingediend; dat in het licht van deze elementen de commissie van beroep er zich niet kon mee vergenoegen enkel te stellen dat in het verzoekschrift "onvoldoende elementen" aanwezig zijn die aantonen dat de aanvraag tijdig geschiedde; dat zij minstens concreet diende te antwoorden op de concrete argumenten van de verzoeker; dat het middel kennelijk gegrond is;

5. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing in zoverre gericht tegen het eerste bestreden besluit

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het eerste bestreden besluit moet worden vernietigd; dat de vernietiging van het eerste bestreden besluit tot gevolg heeft dat de door de verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit geen voorwerp meer heeft en moet worden verworpen; dat, gelet op de reden van die verwerping, de kosten van de vordering tot schorsing ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 19 september 2002 van de commissie van beroep opgericht bij de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen van de nationale commissie tandheelkundigen-ziekenfondsen van het RIZIV, waarbij het beroep tegen de beslissing van 6 juni 2002 van de stuurgroep kwaliteitspromotie tandheelkundigen waarbij aan de verzoeker wordt medegedeeld dat hij voor het jaar 2001 niet kan genieten van de accrediteringsvoorwaarden, ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Het annulatieberoep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekend gemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien mei tweeduizend en drie, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.